

Nr 21.

Ankom till riksdagens kansli den 7 augusti 1914 kl. 1 e. m.

Memorial i anledning av återremiss av lagutskottets utlåtande nr 16, i anledning av väckt motion om ändring i 15 kap. 22 och 24 §§ strafflagen.

Närvarande: herrar Petersson i Lidingö villastad, Lindhagen, Stårner, Gezelius, greve Lagerbjelke, Alexanderson, Johanson i Valared, greve Spens, Hult, Dahl, Pettersson i Södertälje, Schotte, Olsson i Broberg, Persson i Norrköping, Olsson i See och Holmdahl.

I utlåtande nr 16, i anledning av en av herr *S. Persson* i Norrköping m. fl. inom andra kammaren väckt motion, nr 86, hade lagutskottet hemställt, att riksdagen måtte antaga det förslag till ändrad lydelse av 15 kap. 22 och 24 §§ strafflagen, som utskottets berörda utlåtande innehåller.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag hava båda kamrarna återförvisat ärendet till utskottet för ny behandling.

Enligt vad framgår av den överläggning, som förekommit vid ärendets behandling i kamrarna, har återremissen föranletts av en inom kamrarna på olika håll omfattad mening, att ett positivt riksdagens beslut i det i motionen berörda ämnet borde kunna åstadkommas på den väg, som anvisats i en vid 1913 års riksdag av herr *Zetterstrand* väckt motion, nr 299 i andra kammaren. Syftet med återremissen torde alltså hava varit att lämna utskottet tillfälle att taga under omprövning, huruvida en lagändring av innebörd, som i herr *Zetterstrands* motion förordats, lämpligen kan företagas, samt huru densamma borde avfattas;

Bihang till senare riksdagens protokoll 1914. 9 saml. 21 häft. (Nr 21.) 1

och då utskottet i berörda avseenden ej funnit något att erinra mot motionen, får utskottet hemställa,

att riksdagen, i anledning av förevarande motion, må för sin del antaga följande

Lag

angående ändrad lydelse av 15 kap. 22 § strafflagen.

Härigenom förordnas, att 22 § i 15 kap. strafflagen skall erhålla följande ändrade lydelse:

22 §.

Tvingar någon, utan laga rätt, eller med missbruk av sin rätt, genom våld eller hot, annan att något göra, tåla eller underlåta, straffes högst med straffarbete i två år, i de fall, där gärningen ej med svårare straff särskilt belagd är.

Försöker man, på sätt nu är sagt, tvinga någon till deltagande i arbetsinställelse eller hindra någon att återgå till arbetet eller att övertaga erbjudet arbete, straffes med böter eller fängelse, i de fall, där gärningen ej med svårare straff särskilt belagd är.

Stockholm den 4 augusti 1914.

På lagutskottets vägnar:

ALBERT PETERSSON.

Reservationer:

dels av herrar Stårner, Pettersson i Södertälje, Schotte och Olsson i See;

dels av herr *Persson* i Norrköping, vilken anför:

»Jag kan ej dela utskottets i förevarande utlåtande uttalade uppfattning angående syftet med återremissen, utan anser att lagutskottet bort ingå i förnyad saklig prövning av frågan. Och enär jag anser, att utskottets majoritet därvid som ett minimum av tillmötesgående mot de rättvisa krav som motionärerna framställt och de befogade anmärkningar som från så många håll framställts mot nuvarande lydelse av 15 kap. såväl 22 som 24 §§, bort tillstyrka utskottets förutvarande förslag, så har jag ej kunnat bifalla utskottets förslag, utan nödgas vid sådant förhållande vidhålla mitt yrkande om bifall till motionen.»

dels ock av herr *Lindhagen*, som instämt uti herr *Perssons* hemställen om bifall till motionen.
